

ต้องยอมรับว่าทุกวันนี้กระแสประชาคมอาเซียน หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มาแรงมาก ทุกหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ และภาคเอกชน เมื่อมีการจัดสัมมนาเรื่องอะไรก็ตามจะต้องมีการเชื่อมโยงถึงประชาคมอาเซียน หรือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการวิเคราะห์และพูดถึงผลกระทบและการเตรียมความพร้อม กันไปต่างๆนาๆ ส่วนมากไม่ค่อยจริงจัง รู้อย่างละนิดอย่างละหน่อย และไปพูดต่อสื่อสารกันแบบไร้ทิศทาง

เมื่อวานมีโอกาสดำเนินการบรรยายหัวข้อ "ผลกระทบของการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสำหรับประเทศไทย" โดย ท่านศาสตราจารย์ ประจักษ์คณะนิติศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยมีชื่อแห่งหนึ่ง

หัวข้อน่าสนใจมาก ท่านศาสตราจารย์ เปิดการบรรยายว่าท่านจะไม่บรรยายในเรื่องที่ได้ฟังกันมามากแล้ว ท่านเน้นว่าปัญหาของคนไทยในเรื่องประชาคมอาเซียนอยู่ที่ เราต่างไม่ได้สนใจและทำความเข้าใจในกลไกของมัน โดยเฉพาะเรื่องกฎหมาย

เปิดการบรรยายได้ตรงเป้าที่ผมคิดไว้ ท่านกล่าวต่อว่า สิทธิประโยชน์และพันธกรณีระหว่างประเทศทางเศรษฐกิจของไทยทับซ้อนกันอยู่ในหลายระดับ (ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่อยู่ในขั้นของเจรจาระหว่างประเทศ) ซึ่งมีทั้งในระดับโลก เช่นภายใต้กรอบขององค์การการค้าระหว่างประเทศ (WTO) กับในระดับภูมิภาคทั้งที่มีอยู่แล้วเช่น ภายใต้อาเซียนเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) และอื่นๆอีกมาก

ท่านพูดยกตัวอย่างหลายๆเรื่องที่เป็นเรื่องเล็กๆและใช้เวลานานมากประมาณ ชั่วโมงครึ่ง ก็ยังไม่เข้าเรื่อง โดยท่านเองก็ทราบและออกตัวเอง แต่ท่านว่าจำเป็นต้องพูดมื่อนั้นจะไม่เข้าใจ

เวลาในการอธิบายของท่านกำหนดไว้ที่ 3 ชั่วโมง ถ้าปล่อยให้ท่านบรรยายไปแบบเดิม เมื่อหมดเวลาก็คงจะไม่ได้อะไร ผมเข้าใจว่าท่านมีความรู้มาก อ่านและฟังมาก จึงอยากจะให้ความรู้ที่มากมายและทับซ้อนให้ผู้รับฟังทุกท่านทราบเช่นเดียวกับท่าน แต่เวลาจำกัด ผมจึงต้องเสียมารยาทโดยแสดงความคิดเห็นว่าท่านน่าจะเข้าประเด็นตามหัวข้อ ซึ่งท่านก็รับฟังและไม่ได้แสดงความไม่พอใจผมที่ไปขัดท่าน ท่านเป็นผู้ใหญ่ที่น่านับถือ ไม่ทู่และยึดติด อย่างไรก็ตาม การบรรยายของท่านในวันนี้ ผมค่อนข้างจะผิดหวัง เนื่องจากคณะผู้จัดและท่านผู้บรรยายเอง ไม่ได้เตรียมแผนการบรรยายให้เหมาะสมกับเวลา และกลุ่มผู้มาเข้ารับฟัง ท่านบรรยายโดยใช้วิธีเดียวกันกับการสอนนักศึกษา โดยสอนไปเรื่อยๆ เมื่อหมดเวลาก็จบเท่านั้น และไปต่อใหม่ในการสอนคราวหน้า

อย่างไรก็ตามผมได้นำเสนอผู้จัดและเรียนท่านผู้บรรยายโดยตรงไปตรงมา และท่านก็รับฟัง โดยไม่โกรธและไม่แสดงความไม่พอใจใดๆทั้งสิ้น ผมมีความรู้สึกว่าคุณพ่อกำลังให้ความสนใจต่อการแลกเปลี่ยนและมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ไม่ใช่ปล่อยให้ท่านบรรยายไปคนเดียว โดยขาดการมีส่วนร่วม

สรุปว่าท่านเป็นอาจารย์และเป็นผู้ใหญ่น่าเชื่อถือ ก็หวังว่าท่านจะนำข้อคิดเห็นของผมไปปรับวิธีการบรรยายให้กับกลุ่มนักธุรกิจหรือครูบาอาจารย์ด้วยกัน จะใช้วิธีเดียวกับการบรรยายให้นักศึกษาฟังไม่ได้

และถ้าสิ่งใดที่ผมพูดและกระทำลงไปเป็นการล่วงเกินท่าน ก็ขออภัยมา ณ.ที่นี้ อย่างไรก็ตามผมยืนยันว่าผมมีความจริงใจไม่เคยคิดที่จะล่วงเกินผู้ใด พูดเพื่อสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทุกคนที่เกี่ยวข้อง และเพื่อประโยชน์ของประเทศไทย{jcomments on}

คำสำคัญ (keywords): [ประชาคมอาเซียน](#) , [ผลกระทบของการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน](#) , [ตัวแปรสำคัญที่ต้องคำนึงถึง คือเรื่องกฎหมาย](#) , [ปัญหาคือความไม่เข้าใจโลกของมัน](#)